Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25873
Copyright: Admont, Benediktinerstift

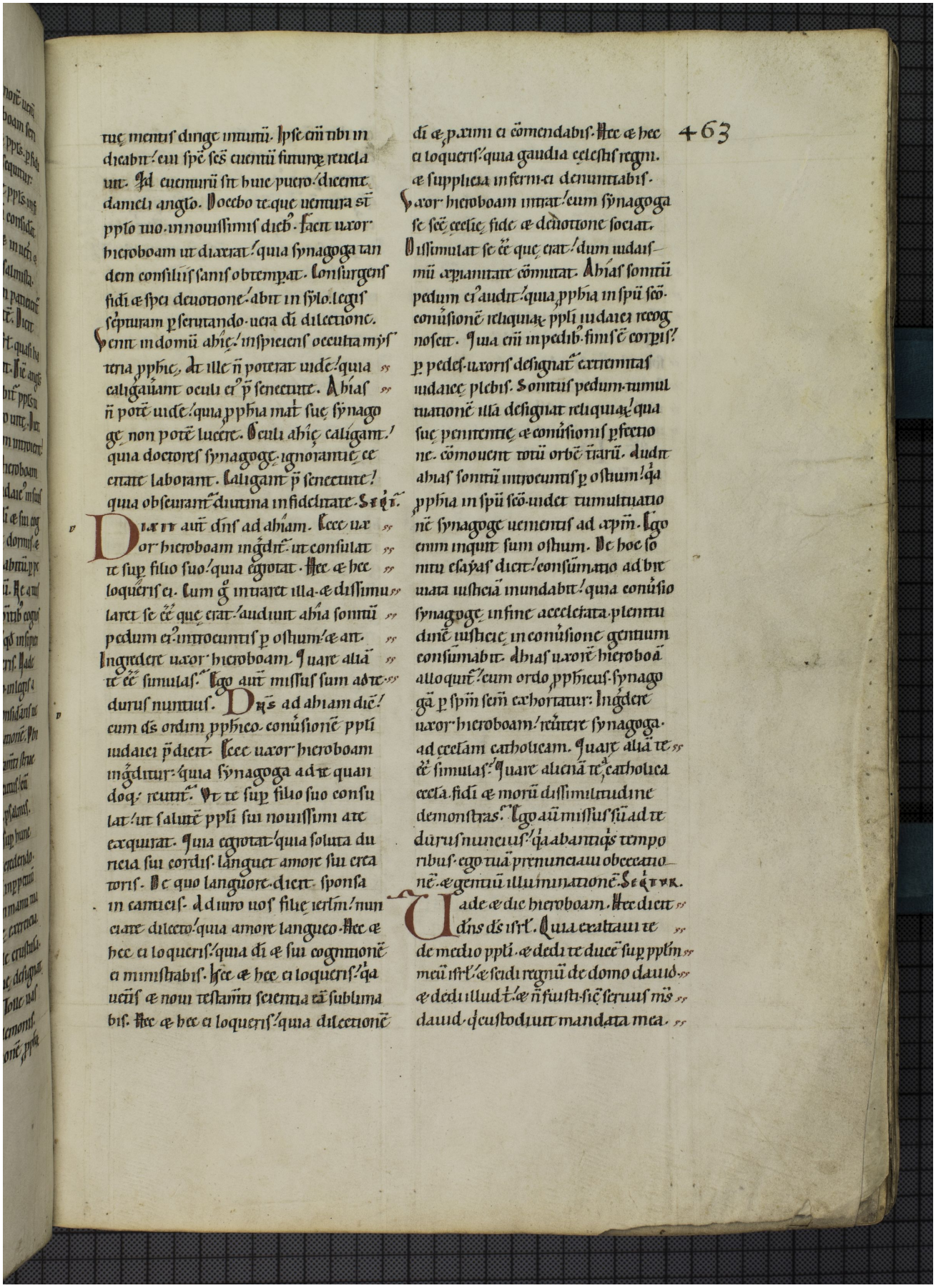

tuę mentis dingę inumũ. Ipse eũ ubi in
diabit/ eũ spẽ ses cuentũ sinuręę reucla
uit. Qd cuentũ sit huic puero/ dicente
damicli anglo. Doceho te quę uentura sũ
pplo tuo in nouissimis dieb. Facit uxor
hieroboam ut diuertat/ quia synagoga tan
dem consiliis sanis obtempat. Consurgens
fidi æ spei deuotione/ abit in sylo. Legis
sẽpturam pserutando. ucra dñi dilectionẽ.
Cumq; in domũ abięę/ inspicięs occulta myste
ria pphęę, dr ille ñ poterat uidẽ/ quia
caligauant oculi ei p̃ senectutẽ. Abias
ñ potẽ uidẽ/ quia pphia mat̃ suę synago
gę non potẽ lucere. Oculi abięę caligant/
quia doctores synagogę ignorantię ce
ciuate laborant. Caligant p̃ senectutẽ/
quia obseuratẽ diutina infidelitate. Sequ.

Dixit autẽ dns ad abiam. Ecce uxor hieroboam mgdnẽ ut consulat
te sup filio suo/ quia ęgrotat. Hęc æ hęc
loquęris ei. Cum g̃ mutarę illa æ dissimu
larę se ẽę quę erat/ audiuit abia sonitũ
pedum ei⁹ introeuntis p ostium/ æ ait.
Ingredere uxor hieroboam. Quare alia
te ẽę simulas/ Ego aut̃ missus sum ad te
durus nuntius. Dns ad abiam dię/
cum ds ordini pphico conũsionẽ ppli
iudaici p̃dicit. Ecce uxor hieroboam
mgditur/ quia synagoga ad te quan
doq; reuert. Vt te sup filio suo consu
lat/ ut salutẽ ppli sui nouissimi arte
exquirat. Quia ęgrotat/ quia soluta du
ricia sui cordis/ languet amore sui erro
ris. De quo languore dicit sponsa
in canticis. Adiuro uos filię ierlm/ nun
ciare dilecto/ quia amore languco. Hęc æ
hęc ei loqueris/ quia dñi æ sui cognitionẽ
a mimistrabis. Hęc æ hęc ei loqueris/ qa
ueus æ nou testamti scientia tẽ sublima
bis. Hęc æ hęc ei loqueris/ quia dilectionẽ
dñi æ proximi ei cõmendabis. Hęc æ hęc
ei loqueris/ quia gaudia ęternę regni.
æ supplicia infernali denuntiabis.

Vxor hieroboam intrat/ eum synagoga
se sẽę ecclię fide æ deuotione sociat.
Dissimulat se ẽę quę erat/ dum iudaei
mũ apiantiate cõmutat. Abias sonitũ
pedum ei⁹ audit/ quia pphia in spũ sco.
conũsionẽ reliquiaę ppli iudaici recog
nouit. Quia eũ in pedib⁹ finis ẽ corpis/
p pedes uxoris designat extremitas
iudaicę plebis. Sonitus pedum tumul
tuationẽ illã designat reliquiaę/ qua
suę penitentię æ conũsionis pfectio
ne cõmouent totũ orbẽ tiarũ. dudũ
abias sonitũ introeuntis p ostium/ qa
pphia in spũ scõ uidet tumultuatio
nẽ synagogę uenientis ad apm̃. Ego
enim inquit sum ostium. De hoc so
nitu esayas dicit/ consũmatio ad hoc
tota iustitia mundabit/ quia conũsio
synagogę in fine accelerata plenitu
dinẽ iustitię in conũsione gentium
consumabit. Abias uxorẽ hieroboã
alloquitur/ cum ordo pphicus synago
gã p spm̃ sem̃ exhortatur. Ingdere
uxor hieroboam/ reuertere synagoga.
ad ecclam catholicam. Quare alia te
ẽę simulas/ Quare aliena te, catholica
ecclę fidi æ morũ dissimilitudine
demonstras. Ego aũ missus sũ ad te
durus nuncius/ qa abanimis tempo
ribus. ego tua prenunciauu obcecatio
nẽ. æ gentiũ illuminationẽ. Sequitur.

Vade æ die hieroboam. Hęc dicit
dns ds isrł. Quia exaltaui te
de medio ppli. æ dedi te ducẽ sup pplm
meũ isrł/ æ scidi regnũ de domo dauid.
æ dedi illud tibi/ æ ñ fuisti sicę seruus mꝰ
dauid. q custodiuit mandata mea.